

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 23. Georgius(sic!) Alexandrinus trucidatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 362. torqueri iussit, usque dum exspiraverint, supplicii causam evulgans, non Religionem, sed verborum insolentiam. Ecclesia Antiochena eorum memoriam celebrabat, quinta Septembris, quæ dies illa fuerit, qua Martyrium subierunt; nos eosdem hodieque vigesima quinta Januarii recolimus. Ita milites Christiani Juliano obediebant, etiam infideli, & Apostata, quod S. Augustinus, illius temporis Scriptor testatur; dum dicit: quando præcipiebat, ut Idola adorarent, legem Dei illius mandatis præponebant, quando in hostes movere jubebat, promptissime parebant.

Martyr.
Rom.

Aug. in
Psal. 124.
n. 4.

§. XXIII.

Georgius Alexandrinus trucidatur.

Am. XXII.
c. 2. Soz.
V. c. 7. Philost. VII. c. 2. Sup. lib. XII. §. 34. Ubi Alexandriam de morte Artemii nuntium allatum est, populus infidelis, cui malum, si cum pristina Ducis potestate rediret, minatus fuerat, hoc metu liberatus, iram omnem in Anti-Episcopum Georgium vertit. Is omnium invidiam sibi consciverat, Catholicorum, quod eos sub Constantio fuisset persecutus, Ariatorum, quod eos Aetii condemnationi subscribere coegisset, Infidelium, quod eorum templa spoliasset, & sine discrimine omnis status homines vexaret. Cum ultimo a Regia rediret, & prope pulcherrimum Genii templum veheretur, magna, ut

ut solebat, hominum multitudine stipa-
tus, conversus ad templum, dixit: *quo*
usque hoc Sepulchrum stabit? ad hæc ver-
ba Gentiles, tanquam si fulmen ruiisset,
obstupuerunt, timentes, ne hoc quoque
ædificium solo æquaret. Hoc autem,
quod modo narrandum est, jam prius ir-
ritatos in ultimum furorem egit.

Erat Alexandria locus jam diu deser-
tus, & conjectis immunditiis plenus, ubi
olim Infideles in Cæremoniis Mithræ ho-
mines immolaverant; hunc tanquam aliis
inutilem Constantius Ecclesiæ Alexandi-
næ donaverat, eumque Georgius purga-
ri jussit, Ecclesiam ibi ædificaturus. Dum
terram fodiunt profundissime, locum sub-
terraneum & secretissimum inveniunt,
ubi mysteria Paganorum occultabantur,
nempe Idola, & instrumenta Cæremoniis
destinata, quæ aspicientibus exotica, &
ridicula videbantur. Plurimæ etiam vi-
rorum, & infantium calvariæ repertæ
sunt, qui ideo necati ferebantur, ut ex
eorum visceribus futura prænoscerentur,
& magicis cæremoniis defunctorum ma-
nes redire cogerentur. Christiani, his
detectis, ridicula Paganorum Mysteria, &
crudelitatis monumenta omnium oculis
studiose exposuerunt, ipsi vero, non fe-
rentes ignominiam, furore arma, quæ-
cunque sub manibus erant, ministrante,
in Christianos invehuntur, multos vulne-
rant,

Sæculum IV.

A. C. 362.

Socr. III. c.

2. Soz. V.

c. 7.

Mithræ
Templum.

Sæculum IV.
A. C. 362.

rant, multos vario mortis genere interficiunt, hos gladio, alios lapidibus obrutos, aliosque fustibus necant; non nullos injectis funibus strangulant, non nullos in Crucis contemptum crucifigunt, non propinquus propinquo pareit, frater in fratrem, Pater in liberos armatur.

His effectum, ut Christiani a purgatione templi Mithræ cessarent; tum vero Pagani Georgium invadunt, furioso clamore Ecclesia extrahunt; & mirum, quod non statim inter furentium manus fuerit obtruncatus, sed tunc quidem eum miserunt in carcerem. Paucis interpositis diebus uno mane accurrunt ad carcerem, correptum per pavementum civitatis raptant expansis cruribus, pedibus proculcant, nullo non opprobrii genere violant. Unacum ipso Dracontium rei monetariæ Præfectum, & Diodorum Comitum gradu insignem, comprehensos eadem crudelitate ligatis pedibus per plateas trahunt, illum, quod in domo monetaria altare, nuper erectum, esset demolitus, istum, quod longos puerorum capillos abscindere auderet, quos antiqua superstitione nefas erat radi, ante illud tempus, quo rite deinde abscissi Diis dedicabantur. Cum Georgium, Dracontium, & Diodorum belluina feritate per totam diem cruciassent, truncata occisorum cadavera camelis imposita, & ad lit-

Theod.
in Levit.
XXVIII.

tus

tus maris deducta, ibi celeriter cremata sunt, cineresque in mare projecti, ne velut Martyrum Reliquiæ a Christianis honorarentur; quod quidem, saltem de cineribus Georgii, nullatenus timendum erat, quippe omnes sciebant, cædis ejus causam non fuisse Christianam Religionem, sed quod eum patrata crimina bonis omnibus execrabilem reddidissent. His non obstantibus, mors ejus Arianis S. Athanasium, & Catholicos calumniandi locum dedit.

Sæculum IV.
A. C. 362.

Epiph. hæc.

Sozom. V.
c. 7. Philost. VII.
c. 1.

§. XXIV.

Juliani Epistolæ.

Julianus, Alexandrinorum seditione comperta, iracundia ardens, tales ab eis pœnas exacturum, edixit, quales facinoris atrocitas postulare; sed aliam ei mentem propinqui ejus, præsertim Comes Julianus ejus cognatus, qui Præfectus Ægypti fuerat, indiderunt, nec gravius in eos animadvertit, quam quod Philosophicam reprehensionem scripserit in hunc modum: *Et si nulla vobis esset Reverentia Alexandri fundatoris vestri, aut potius Magni Serapidis, Dei vestri, quomodo communes humanitatis leges violastis? quomodo reverentia mei vos non cohibuit? mei, inquam! in quem Dii, & præsertim Magnus Serapis hujus universi Imperium contulerunt? cum me injuriarum,*

Am. XXII.
c. 2. Soz.
V. c. 7.

Epist. 10.